

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 18324-08-14

בפני כב' השופטת ורד שביט פינקלשטיין

יליד 30.3.08
יליד 12.12.10

בעניין הקטינים:

תובעת:

ע"י ב"כ עו"ד איריס אלקבץ
על פי חוק הסיוע המשפטי, תשל"ב-1972

נגד

נתבע:

ע"י ב"כ עו"ד אסנת גולדשמידט-לבנטל ואח'

פסק דין

- 1
- 2 ענייניו של פסק הדין שלפני הכרעה בתביעה למוזנות שני קטינים אשר הגישה אימם (להלן: "האם";
- 3 "התובעת") כנגד אביהם – הנתבע (להלן: "האב"; "הנתבע") (להלן ביחד: "הצדדים").
- 4
- 5 רקע עובדתי:
- 6 1. הצדדים ניהלו החל משנת 2007 לערך מערכת יחסים זוגית, ממנה נולדו להם הקטינים: הבן
- 7 ; יליד 30.3.08, אשר הינו כיום בן כשמונה שנים ושבעה חודשים (להלן: "הבן");
- 8 והבן ; יליד 12.12.10, אשר הינו כיום בן חמש שנים ואחד עשר חודשים (להלן: "הבן
- 9 (" (להלן ביחד: "הקטינים").
- 10 2. לאב, אשר הינו בן כ-63 שנים, נולדו בנוסף לקטינים, ארבעה ילדים בגירים מנישואיו
- 11 הראשונים, כאשר למרבה הצער אחת מבנותיו הלכה לעולמה בטרם עת.
- 12 3. עבור האם, אשר הינה בת כ-38 שנים, הקטינים הינם ילדיה היחידים.
- 13 4. לאורך השנים התגוררו הצדדים והקטינים בבית שכור ב הכולל 3 חדרים (להלן: "בית
- 14 המגורים").

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 18324-08-14

- 1 5. יחסי הצדדים עלו על שרטון, ובמהלך חודש דצמבר 2013 עזב האב את בית המגורים, תוך
2 שהאם והקטינים נותרו להתגורר בו.
- 3 6. כיום, מתגורר האב בדירה שכורה בת 2 חדרים ב , ואילו האם מתגוררת יחד עם בן-
4 זוגה בדירה בת 4.5 חדרים בפרויקט "צמרות" ב
- 5 **השתלשלות ההליכים המשפטיים:**
- 6 7. ביום 13.8.14 הגישה האם את תביעת המזונות דן בשם ובעבור הקטינים, וכד בבד לה הגישה
7 בקשה לפסיקת מזונותיהם הזמניים של הקטינים. במסגרת התביעה והבקשה עתרה האם
8 לחייב את האב בסך של 2,498 ₪ לחודש עבור מזונותיו של הבן ובסך זהה של 2,498
9 ₪ לחודש עבור מזונותיו של הבן (כולל חלקם בהוצאות המדור והחזקתו), וכן
10 במחצית הוצאות החינוך של הקטינים, לרבות צהרונים, קייטנות וחוגים, ובתשלום הוצאות
11 רפואיות חריגות.
- 12 8. ביום 30.11.14 הגיש האב את כתב הגנתו, בו טען כי יש להמתין להחלטה בעניין משמורתם
13 של הקטינים קודם לפסיקת המזונות, ולחילופין, להעמיד את מזונותיהם מכל מין וסוג שהוא
14 של הקטינים, על סך של 1,360 ₪ לחודש לכל אחד מהקטינים, קרי על סך של 2,720 ₪ לחודש
15 לשניהם.
- 16 9. ביום 7.12.14 ניתנה החלטת כב' השופטת א. זייטליצקי רקובר בעניין מזונותיהם הזמניים של
17 הקטינים, במסגרתה נקבע, בין היתר, כי היות והחליף מצוי בשלב מקדמי בו טרם הוצגו
18 ראיות לגבי כושר ופוטנציאל השתכרותם של הצדדים, החל מיום 1.12.14 ישלם האב על
19 חשבון סכום המזונות והמדור של הקטינים סך של 4,200 ₪ בחודש, וכן מחצית מהוצאות
20 החינוך של הקטינים.
- 21 10. בין לבין, הוגשו בין הצדדים תביעות משמורת הדדיות: ביום 1.12.14 הגישה האם תביעה
22 לקביעת המשמורת על הקטינים בידיה אשר התבררה לפני במסגרת תמ"ש 12-14-1540, וכיום
23 הגיש האב תביעה לקביעת המשמורת על הקטינים בידיו אשר התבררה לפני במסגרת
24 תמ"ש 15-02-43747 (להלן: "תביעות המשמורת"). לצורך בירורן של תביעות המשמורת,
25 הוגשו שני תסקירי סעד מהימים 29.4.15 ו-9.11.15 אשר נערכו על ידי עו"ס לסדרי דין, אשרה
26 תבור (להלן: "תסקיר הסעד/פקידת הסעד").
- 27 11. בישיבת קדם המשפט אשר התקיימה לפני ביום 31.5.15, הגיעו הצדדים להסכמות בנוגע
28 למשמורת והסדרי תרשימה הזמניים ביחס לקטינים, זאת בהתאם למרבית המלצותיה של
29 פקידת הסעד בתסקירה מיום 29.4.15. בהתאם לכך, נקבע כי המשמורת הזמנית על הקטינים

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 18324-08-14

- 1 תהא בישותפת לצדדים, לתקופה של שישה חודשים שלאחריה יוגש תסקיר משלים. כן נקבע,
2 כי הסדרי השהייה בין הצדדים לקטינים יהיו כדלקמן: במהלך השבוע ישוהו הקטינים אצל
3 האם בימים א', ג' ו-ה', מתום המסגרת החינוכית ועד למחרת, ואצל האב ישוהו הקטינים
4 בימים ב' ו-ד', מתום המסגרת החינוכית ועד למחרת. כן ישוהו הקטינים אצל האב בכל סוף
5 שבוע שני, מתום המסגרת החינוכית ביום ו' ועד להשבתם לבית האם במוצאי שבת בשעה
6 20:00.
- 7 12. בהמשך ובהסכמת הצדדים, ניתן ביום 31.12.15 פסק הדין בתביעות המשמורת, בו נקבע כי
8 הקטינים יהיו באחריותם ההורית המשותפת של הצדדים וחלוקת זמני השהייה תיוותר כפי
9 שנקבע בהחלטה מיום 31.5.15 המפורטת לעיל. עם זאת, בכל הנוגע למוזנותיהם של הקטינים
10 לא עלה בידי הצדדים להגיע להסכמות, ומשכך היה צורך במתן החלטה שיפוטית.
- 11 13. ביום 1.6.15 ניתנה החלטתי בעניין מוזנותיהם הזמניים של הקטינים, בה הוריתי כי האב
12 ישלם לידי האם עבור מוזנותיהם הזמניים של כל אחד מהקטינים סך של 1,100 ₪ לחודש,
13 קרי סך של 2,200 ₪ לחודש עבור שניהם; סך של 153 ₪ לחודש בגין חלקם של הקטינים בדמי
14 החזקת המדור, וכן 40% מדמי השכירות של בית המגורים בו התגוררו האם והקטינים לעת
15 מתן ההחלטה, תוך שמדמי השכירות קוזזו סכומים בגין הפעלת העסק של האם ומגורי בן-
16 זוגה בו, כך שחלקם של הקטינים הועמד על סך של 800 ₪ לחודש. כן הוריתי, כי האב ישלם
17 לידי האם מחצית מהוצאות החינוך והוצאות הבריאות החריגות של הקטינים, כל זאת
18 כמפורט שם.
- 19 14. יצוין, כי ביום 4.4.16 הגישה האם בקשה לעיון חוזר בהחלטה למוזנות זמניים (בקשה מס'
20 8). לאחר קבלת תגובת האב, קבעתי בהחלטתי מיום 3.5.16 כי בשלב זה אין מקום להיעתר
21 לבקשה, זאת בשים לב לכך שדיון ההוכחות קבוע לצדדים בעוד פרק זמן קצר והואיל וממילא
22 מכלול הנתונים ייבחנו במסגרת פסק הדין, תוך שלאם שמורה הזכות להעלות את טענותיה
23 במסגרת הסיכומים/או חקירת האב.
- 24 15. ביום 10.4.16 נקטה האם בהליכים נוספים כנגד האב, עת הגישה בקשה על פי פקודת ביזיון
25 בית המשפט (תמ"ש 15439-04-16) ותביעה לאכיפת הסדרי ראייה (תמ"ש 15421-04-16),
26 בגדרן טענה האם שהאב אינו מקיים את חלוקת זמני השהייה עם הקטינים כפי שזו נקבעה
27 בפסק הדין בתביעות המשמורת. בהתאם להחלטתי מיום 19.9.16 נמתקה התביעה לאכיפת
28 הסדרי ראייה בחיותה "כפל הליכים", ואילו הבקשה על פי פקודת ביזיון בית המשפט נקבעה
29 לשמיעת הוכחות בדיון העתיד להתקיים ביום 7.12.16.
- 30 16. ביום 24.5.16 התקיים לפני דיון ההוכחות בתובענה דן במחלכו נחקרו הצדדים.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 18324-08-14

17. ועתה, לאחר הגשת סיכומי הצדדים – בשלה העת למתן פסק הדין.
18. **מזונות קטינים – מתווה נורמטיבי:**
18. סעיף 3(א) לחוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות) התשי"ט-1959 קובע כדלקמן: **"אדם חייב במזונות הילדים הקטינים שלו והילדים הקטינים של בן-זוגו לפי הוראות הדין האישי החל עליו, והוראות חוק זה לא יחולו על מזונות אלה"**.
19. הלכה פסוקה היא, כי על פי הדין העברי אב חייב במזונות ילדיו עד גיל 6 מן הדין ולאחר גיל 6 ועד גיל 15 – מתקנת חכמים. חיוב האב על פי הדין ועל פי התקנות הוא לצרכים ההכרחיים של הילדים. בשנרה ארוכה של פסקי דין נקבע כי במסגרת צרכיהם ההכרחיים של הילדים נכללות הוצאות מזון, ביגוד ומדור (מקום מגורים והוצאות החזקתו), חינוך בסיסי (לא כולל חוגים וכיוצ"ב) ובריאות (ראה ע"א 328/72 לנגל נ. לנגל, פ"ד כז (2) 470, 474; וע"א 2312/90 קחואר נ. קחואר, פ"ד מה (3) 33, 34-35).
20. מעבר לחובה מינימאלית זו, חייב האב לספק לילדיו אמצעים לשם קיום רמת החיים, אשר הם הורגלו אליה, או שהם ראויים לה. חובה זו נובעת מדיני הצדקה. לעניין החיוב מדין צדקה שווים האב והאם, וחיובם תלוי ביכולתם, כאשר על בית המשפט לשקול בין יתר שיקוליו גם את השתכרותה של האם וגם את השתכרותו של האב (ראה ע"א 591/81 פורטוגז נ. פורטוגז, פ"ד לו (3) 449 (להלן: **"פרשת פורטוגז"**); ע"א 210/82 גלבר נ. גלבר, פ"ד לח (2) 14; ע"א 398/83 דלי נ. דלי, פ"ד לח (3) 613; ע"א 135/80 בכור נ. בכור, פ"ד לו (2) 358); בע"מ 5750/03 אוחנה נ. אוחנה, (פורסם במאגרים המשפטיים, 8.6.05); בע"מ 2433/04 צינובוי נ. צינובוי (פורסם במאגרים המשפטיים, 2.10.05); ע"א 180/80 תמיר נ. תמיר, פ"ד לד (4) 499; ע"א 302/80 אגלזיאס נ. אגלזיאס, פ"ד לד (4) 529 (להלן: **"פרשת אגלזיאס"**)).
21. תביעה למזונות היא אמנם תביעה כספית שיש להוכיחה ככל תביעה אחרת, ברם גם מקום שלא כל הצרכים מוכחים, פוסקים בתי המשפט מזונות לפי שיקול דעתם ואומדן הצרכים הסביר והראוי (ראה: ע"א 687/03 מזור נ. מזור, פ"ד לח (3) 29, 33; ע"א 130/85 כהן נ. כהן, פ"ד מ (1) 69); ע"א 613/85 שגב נ. שגב, פ"ד לט (3) 825; תמ"ש (טב') 10-04-12107 ס.ג. נ. ע.ג. (פורסם במאגרים המשפטיים, 25.1.11); תמ"ש (חד') 1320/01 ע.א. ואחי נ. ע.י. (פורסם במאגרים המשפטיים, 18.10.06). בהקשר זה ובמקום שלא מובאות ראיות או במקרה של בעייתיות הנעוצה בדיות ראיות, קובעת הפסיקה, כי צרכיו הכרחיים של קטין שאינם דורשים ראיות מפורטות ואשר מצויים בידיעה כללית שיפוטית, עומדים כיום על סכום של 1,400-1300 ₪ לחודש ללא מדור והוצאות מדור (עמ"ש (ת"א) 1180-05-14 א.א. נ. מ.א (פורסם במאגרים המשפטיים, 26.3.15), בעמ' 4).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 18324-08-14

22. הפסיקה הטילה חיוב גם על אבות נעדרי כושר השתכרות לזון את ילדיהם (כך בנוגע לאב המרצה עונש מאסר (תמ"ש (חד" 3710/06 ש.ח. נ' ר.ג. (פורסם במאגרים המשפטיים, 10.4.07), וכך בנוגע לאב נרקומן הנעדר יכולת השתכרות (ת.א. (ת"א) 4679/91 יצחק נ' יצחק, תק-מש 92 404). כמו כן קבע בית-המשפט העליון כי יש להשאיר סכום סביר למחייתו של האב החב במזונות (רע"א 4905/98 גמזו נ' ישעיהו, פ"ד נה (3) 360).
23. אשר לגובה המזונות קובעת הפסיקה, כי שיעור המזונות ייקבע לאחר שנקבע החיוב במזונות ההכרחיים, על פי מעמדו הכלכלי של האב שכן: "קביעת דמי המזונות נעשית על יסוד הצבתם זה לצד זה של מספר נתוני יסוד, אשר ביניהם קיימת בדרך כלל זיקה. כך, חייב בית המשפט לקבוע מה הם צרכיהם של הקטינים התובעים את מזונותיהם, ומהו כושר השתכרותו של החייב במזונות" (נע"א 180/80 תמיר נ' תמיר, פ"ד לד (4) 499, 501-502, פרשת אגלזיאס לעיל בעמ' 529). עוד קבעה הפסיקה כי חובת אב בתשלום המזונות נמדדת לא רק לפי השתכרותו אלא גם לפי יכולתו ממקורות אחרים ובעיקר תוך התחשבות בנכסים טילים (ראה: רע"א 130/83 פרייס נ' פרייס, פ"ד לח (1) 721 (1984)).
24. בבע"מ (ת"א) 1167/07 פלוני נ' פלונית (פורסם במאגרים המשפטיים) בסעיף 27 נקבע האופן שבו ייקבע שיעור המזונות תוך התחשבות בשיקולים השונים כדלקמן:
- 16 "על מנת לבחון נסיבותיו של מקרה זה או אחר, יש להתחשב, בין השאר,
17 בשיקולים הבאים: צרכי הקטין לרבות צרכיו הבסיסיים, צרכיו המיוחדים
18 וגילו.
19 הכנסות כל אחד מהוריו הן בפועל והן הכנסה פוטנציאלית, הן הכנסות
20 מעבודה והן הכנסות ממקורות נוספים לרבות כספים או רכוש העומד לזכותו
21 של כל אחד מההורים [בע"מ 2433/04 פלוני נ' פלונית (פורסם בנבו),
22 2.10.05] והפסיקה המובאת שם]. בנוסף, אשר נקבע בכל הקשור לנושא
23 המשמורת והסדרי הראיה.
24 כמובן, שקיימים שיקולים נוספים, בהתאם לכל מקרה ומקרה".
25
25. פרמטר נוסף שיש להביא בחשבון בפסיקת המזונות ההכרחיים הינו חלוקת זמני השהייה בין ההורים. כפי שנפסק לאחרונה בעמ"ש 1180-05-14 א.א. נ' מ.א. (פורסם במאגרים המשפטיים, 26.3.15) מפי כב' השופט שוחט:
- 29 "זמני השהות של האב עם ילדיו, שהמשמורת עליהם נמסרה לאם, אמורים
30 להילקח בחשבון עת מחייבים אותו במזונותיהם ובסיפוק צרכי מדורם.
31 כשהילדים שוהים עם האב פעמיים בשבוע ללא לינה או עם לינה וכל סוף
32 שבוע שני, קצר או ארוך, גם אז יש לקחת בחשבון במסגרת חיוב במזונות את
33 העובדה כי במהלך פרקי זמן אלה הוא נושא ישירות במזונותיהם. קל וחומר
34 במשמורת משותפת בה זמני השהות של הילדים עם כל אחד מההורים

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 18324-08-14

- 1 שוים. עם זאת, בכל הסדר משמורת, גם במשמורת משותפת, יש לקבוע את
2 המזונות בהתאמה לדין האישי, כדין המחייב בנושא זה (בהתאם להוראות
3 חוק המזונות וככל שלחייב יש דין אישי שאינו פוטר אותו מתשלום) כפי
4 שנתפרש בפסיקתו של בית המשפט העליון, וזאת לא רק כאשר הכנסות
5 ההורים זהות, אלא גם כשיש פער בהכנסות ביניהם" (שם, בפסקה 8).
- 6 לפיכך, לאור כל האמור לעיל, עולה כי פסיקת המזונות מהווה איוון של מכלול שיקולים
7 כאשר האיוון יעשה בשים לב להכנסות ההורים בפועל, צרכי הקטינים וחלוקת הצרכים בין
8 ההורים לאור הסדרי השהייה ובהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה.
- 9 **התשתית הראייתית:**
- 10 27. התשתית הראייתית אשר הונחה לפתחי אינה מספקת – הן מצד התביעה והן מצד ההגנה.
11 כך, מצד התביעה לא הובאו די ראיות להוכחת צרכיהם הנטענים של הקטינים ואלו אף כלל
12 לא פורטו כדבעי, וכן לא הובאו אסמכתאות מתאימות להוכחת הוצאות החזקת המדור.
13 ומצד ההגנה, לא צורפו מלוא הראיות הדרושות להוכחת מצבו הכלכלי של האב, ובפרט
14 תדפיסי כרטיס האשראי של האב אותם היה עליו לצרף בהתאם להחלטתי המפורשת.
- 15 28. על תפקידו של בית המשפט בבואו לקבוע את הממצאים הרלבנטיים בכונן דא יפים דבריו של
16 כב' השופט שמגר (כתוארו דאז) בפרשת אגליזאס לעיל, בעמ' 531:
- 17
- 18 "פשוט וברור הוא כי יכול וקביעת הממצאים האמורה (הכוונה – לצרכי הקטין
19 ויכולת ההשתכרות של האב – ו.ש.פ.) תיעשה למרות ראיות סותרות, תוך נקיטת
20 עמדה מצד בית-המשפט לאמינותן של שתי הגרסאות הנוגדות; יתרה מזאת, בית-
21 המשפט יכול להשלים ולהעריך נתונים על יסוד המסקנות העולות מאלו שהובאו
22 לפניו, גם אם אין לגבי כל פרט ופרט נתון מספרי מדוייק. אולם ראוי ורצוי הוא כי
23 דעתו המסכמת של בית-המשפט תלבש צורה של קביעת ממצא בענין סכום
24 ההשתכרות, מחד גיסא, ובענין היקפם הכספי של צרכי הזכאים למזונות, מאידך
25 גיסא, שהרי פרט לנסיבות יוצאות דופן, שאין צורך לפרטן כאן, יש זיקה ישירה בין
26 כושר ההשתכרות של פלוני לבין גובה הסכום אותו ניתן לקצוב למזונותיהם של
27 הזכאים לכך (ע"א 403/79 לויטס נ' לויטס (לא פורסם)), וראוי שנתונים אלו יהיו
28 בהירים ומובנים.
29
- 30 לשם הסרת ספק ייאמר, כי כאשר אין אפשרות לקבוע ממצא מדוייק וחד משמעי,
31 יכול בית-המשפט לקבוע מסקנה באשר להכנסה המינימלית המסתברת או באשר
32 לסכומים שהם תחומיו של מתח הכנסה, אך כאמור לעיל, מן הראוי כי שמיעת
33 הראיות תסתיים בקביעתו של סכום, אשר לאור מהותו גם ניתן להטיל חיוב כספי
34 מוגדר".

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 18324-08-14

- 1 **הכנסות האם:**
- 2 29. האם, אשר כאמור כיום הינה בת כ-38 שנים, הינה עצמאית בתחום הקוסמטיקה.
- 3 30. יוער כבר עתה, כי עבודתה של האם נעשית מתוך חדר בדירה בה היא מתגוררת יחד עם בן
4 זוגה והקטינים (עמ' 5, ש' 25-26 לפרוט'), וכך היה גם לעת שהצדדים התגוררו יחדיו.
- 5 31. לטענת האם, הכנסותיה מעבודתה עומדות על סך של כ-6,000 ₪ (ברוטו) לחודש (עמ' 9, ש'
6 17 לפרוט', ס' 16-21 לסיכומיה). לביסוס טענה זו, צירפה האם דו"ח שומה צפויה לשנת 2014
7 (ת/1 לתצהיר עדותה הראשית), לפיו סך הכנסתה של האם לשנה זו עמדה על 55,321 ₪, קרי
8 סך של 4,610 ₪ לחודש. עוד לטענתה, טרם התקבלה בידה השומה עבור שנת 2015 "אם כי
9 בשנת 2015 הכנסותיי לא השתנו בממוצע והינן כ-6000 ₪" (ס' 10 לתצהיר עדותה הראשית
10 וכן בסיכומיה הנ"ל).
- 11 32. מנגד, לטענת האב הכנסותיה של האם הינן גבוהות לאין ערוך מאלו המוצהרות על ידה, אלא
12 שלא מצאתי כי האב ביסס דברים אלו, ולהלן אתייחס לעיקרי הדברים:
- 13 32.1 אשר לטענת האב, לפיה הכנסותיה של האם אינן מתיישבות עם ההוצאות הרבות
14 יעליהן הצהירה בסך של כ-19,000 ₪ (ס' 35 ב. לסיכומיו), הרי שהאם לא טענה שהיא
15 משלמת את מלוא ההוצאות האלו בגפה כדברי האב, אלא בחקירתה טענה דווקא כי
16 היא חולקת את ההוצאות עם בן-זוגה, כך שהיא משלמת מחצית מההוצאות והוא
17 משלם את המחצית השנייה (ר' בעמ' 9, ש' 9-10, ש' 19, עמ' 10, ש' 5-6, עמ' 12, ש' 1,
18 עמ' 14, ש' 1-5 לפרוט', וכן ת/7 לתצהיר עדותה הראשית של האם). בנוסף, טענה
19 האם כי נטלה הלוואות (עמ' 11, ש' 24-27 לפרוט') ואכן מעיין בדפי העו"ש אותם
20 צירפה האם (ת/3 לתצהיר עדותה הראשית) עולה כי ביום 18.5.15 הוקמה הלוואה
21 בסך של 10,000 ₪ בחשבונה של האם, וביום 21.9.15 הוקמה הלוואה נוספת בסך של
22 30,000 ₪.
- 23 32.2 כך גם בחינת ההפקדות המופיעות בדפי העו"ש אותם צירפה האם (ת/3 לתצהיר
24 עדותה הראשית) אינו מלמד כי הכנסותיה של האם דה-פקטו גבוהות מהנטען על
25 ידה, דבר אשר עלה גם בחקירתה הנגדית של האם, עת היא נשאלה על ידי ב"כ האב:
26 "אבל זה לא מגיע ל-6000 ₪ ואת אומרת שאת מצהירה על כל ההכנסות", והאם
27 השיבה: "הכל מוצהר. יש גם מזומנים אבל הכל מוצהר, כולם מקבלים חשבונית"
28 (עמ' 11, ש' 9-8 לפרוט'). ודוק, לרשות האב עמדתה האפשרות במסגרת שלב גילוי
29 המסמכים או באמצעים אחרים להפריך את טענותיה של האם בדבר כך שהיא
30 מצהירה על מלוא הכנסותיה, אך משלא פעל האב בדרך זו אין לו להלן אלא על

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 18324-08-14

- 1 עצמו. אמנם, האם אישרה בחקירתה הנגדית כי בעת שהצדדים חיו יחדיו היא קיבלה
2 דמי אבטלה ובמקביל עבדה באופן "מזערי" (כלשונה, ר' בעמ' 11, ש' 16-17 לפרוט'),
3 אך לא רק שהאב היה שותף להתנהלותה דאז כך שכלל שנפל פגם בהתנהלותה
4 הדברים יפים גם ביחס אל האב עצמו, אלא שמדברים אלו גרידא לא ניתן להסיק כי
5 מנהגה של האם הוא שלא לדווח על הכנסותיה כדין. טענה כגון דא מצריכה הבאת
6 ראיות, וזאת לא עשה האב.
- 7 32.3 כן, איני יכולה לקבל את טענת האב בנוגע לכך שהאם סירבה להציג במהלך חקירתה
8 הנגדית את יומן הלקוחות אותו היא מתנהלת בנייד (ס' 35. ז. לסיכומיו), שכן בקשה
9 זו נדחתה עת היא הועלתה לראשונה במהלך ישיבת ההוכחות (ר' עמ' 13 לפרוט') ולא
10 היה מקום להעלות את הדברים פעם נוספת.
- 11 32.4 ואף, מהעובדה שהאם אישרה שהיא מסתייעת בבנייטיטר לא ניתן להסיק
12 שהכנסותיה גבוהות מהנטען על ידה (ר' בס' 35. ה לסיכומי האב).
- 13 32.5 ולסיכום, האב עצמו הוא זה אשר טען כי עת עברה האם להתגורר עם בן זוגה הנוכחי
14 במגדלי "צמרות" היא "שידרחה" (כלשונה) את רמת חייה באופן משמעותי
15 (ר' בס' 17 לסיכומיו וכן דיון בעניין זה בהמשך פסק הדין). כך גם האם התייחסה
16 בחקירתה לבית המגורים בו התגוררו הצדדים והקטינים יחדיו כאל "הזבל שגיתי
17 בו" (עמ' 9, ש' 14 לפרוט') ובי"כ האם תיארה את בית המגורים כך: "מדובר בבית
18 בודד, שומם ועוד רגע מתפרק..." (עמ' 3, ש' 17 לפרוט' מיום 31.5.15). לאורם של
19 דברים אלו, מתקשה אני לקבל את גרסת האב לפיה האם "משתכרת סכומים
20 נכבדים של כ-30,000 ₪ לחודש זה שנים רבות" (ס' 15 לכ. ההגנה; ס' 9 לתצהיר
21 עדותו הראשית), שכן הדעת נותנת שאילו הייתה האם מרוויחה עשרות אלפי שקלים
22 לחודש מזה שנים היא לא הייתה ממשיכה להתגורר בבית בו התגוררו הצדדים יחדיו,
23 אלא "משדרגת" כבר אז את רמת חייה, ובכלל זה בית המגורים. עוד ניתן להניח, כי
24 לו אכן הייתה הכנסתה של האם גבוהה כטענת האב, הוא לא היה נאלץ לממן את
25 אורח חייה "באמצעות נטילת הלוואות שלקח על עצמו הנתבע בכדי לכסות את
26 הוצאותיה ופזרנותה" (ס' 4 לסיכומיו; ס' 7 לתצהיר עדותו הראשית וכן בעמ' 17, ש'
27 3-5 ובעמ' 23, ש' 18-19 לפרוט').
- 28 33. לאור האמור לעיל, בהתאם לראיות אשר הובאו לפני אני מעמידה את הכנסתה החודשית של
29 האם מעבודתה על סך של 6,000 ₪ לחודש. עם זאת, אבהיר כבר עתה, כי מחקירתה של האם
30 התרשמתי שפוטנציאל הכנסותיה, בשונה מהכנסותיה בפועל – הינו גבוה מסכום זה, ולהלן
31 יובאו החלקים הרלבנטיים מתוך חקירתה:
32 "ש. ויש לך רק 2, 3 לקוחות מהמגדלים?
8 מתוך 23

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 18324-08-14

- 1 ת. כן, כי אני לא עושה פרסומים.
- 2 ש. למה, את לא רוצה לצמוח?
- 3 ת. לא. אני רוצה לטפל בילדים שלי..."
- 4 (עמ' 8, ש' 31-32, עמ' 9, ש' 1-2 לפרוט')
- 5 וכך:
- 6 "ש. והיום את עובדת יותר מאשר שעבדת שהיית איתו?"
- 7 ת. אני עובדת פחות. אני ממש כמעט לא עובדת. אין לי לקוחות. אני לא מפרסמת את עצמי"
- 8 (עמ' 12, ש' 17-18 לפרוט').
- 9 34. מכאן, כי דבריה של האם עצמה לפיהם היא "ממש כמעט לא עובדת" או אינה מפרסמת את
- 10 העסק שלה, אך בד בבד לבך הכנסתה עדיין עומדת על סך של 6,000 ₪ לחודש, מלמדים כי
- 11 באפשרותה של האם להגדיל את פוטנציאל הכנסותיה, וככל שהיא בוחרת שלא לעשות כן
- 12 הדבר נוקף לחובתה. ויודגש, כי הקטינים נמצאים במסגרות חינוך ובצהרונים, ועל כן לא
- 13 יכולה להתקבל אמירתה של האם כי היא אינה פועלת להגדלת הכנסתה בשל הטיפול
- 14 בקטינים.
- 15 35. לסיכום האמור לעיל, לאור התרשמותי מהכנסותיה של האם בפועל ומהאפשרות העומדת
- 16 לפתחה להגדיל את הכנסותיה אלו, אני מעמידה את פוטנציאל השתכרותה של האם לצורך
- 17 פסיקת מזונותיהם של הקטינים על סך שאינו נמוך מ-7,500 ₪ לחודש.
- 18 **הכנסות האב:**
- 19 36. האב, אשר כאמור הינו כיום בן כ-63 שנים, עוסק כעצמאי בתחום ההובלות.
- 20 37. לטענת האב, הוא משתכר סכומים שאינם קבועים בהתאם להיקף עבודתו חמשתנה, אך
- 21 הכנסתו בממוצע בשלוש השנים האחרונות עמדה על סך של כ-5,000 ₪ לחודש ולעיתים אף
- 22 פחות מכך (ס' 19 לתצהיר עדותו הראשית). עם זאת, בחקירתו הנגדית הייתה גרסתו של האב
- 23 בנוגע להכנסותיו גבוהה מזו שהועלתה על הכתב, והוא טען כי: "... אני לפחות בין 5000,
- 24 6000 מרוויח. אני לא מרוויח 1400 ₪. זה לא נכון. מי מרוויח 1400 ₪? מי מרוויח פחות מ-
- 25 5000, 6000 ₪. לאחרונה בקושי הגעתי ל-6000 ₪..." (עמ' 22, ש' 1-3 לפרוט').
- 26 38. לביסוס טענתו של האב, צורפו המסמכים הבאים: דו"ח רווח והפסד לשנת 2015, לפיו
- 27 הכנסותיו בשנה זו עמדו על סך של 40,111 ₪, וחרווח הנקי על סך של 17,293 ₪ (נ/2 לתצהיר
- 28 עדותו הראשית); דו"ח על ההכנסות בארץ ובחו"ל בשנת המס 2014, לפיו הכנסותיו בשנה זו

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 18324-08-14

- 1 עמדו על סך של 49,661 ₪ (3/ לתצהיר עדותו הראשית); ותקציר שומה לשנת 2013, לפיו
 2 הכנסתו החייבת במס של האב לשנה זו עמדה על סך של 77,190 ₪ (צורף לכתב החגנה). קרי,
 3 בהתאם למסמכים אלו, הכנסתו של האב בין השנים 2013-2015 עמדה על סך חודשי ממוצע
 4 של 4,657 ₪.
39. 5 אקדים ואומר, כי אכן כטענת האם קיים חוסר ראייתי מצד האב, שכן הוא לא צירף לתצהיר
 6 עדותו הראשית תדפיסים של כרטיס האשראי אשר ברשותו כנדרש בהתאם להחלטתי מיום
 7 1.12.15 אשר ניתנה במעמד הצדדים (ר' ס' 29 לסיכומי האם). בקשר לכך לא למותר להעיר
 8 כי בחקירתו הנגדית נטען כלפי האב שהוא לא צירף את התדפיסים ביחס לשני חשבונות הבנק
 9 אותם הוא מנהל, האחד הוא החשבון העסקי בבנק הפועלים והשני הוא חשבון בבנק איגוד
 10 (ר' בעמ' 18, ש' 14-23 לפרוט'), אך בחינת תצהיר עדותו הראשית של האב מעלה כי דווקא
 11 צורפו התדפיסים הן עבור החשבון העסקי המתנהל בבנק הפועלים וכן תדפיסים נוספים
 12 חשבון עו"ש פרטי המתנהל ע"ש האב אשר נכון ליום 2.5.16 מצוי ביתרת חובה של 146 ₪
 13 (11/).
40. 14 חרף החוסר הראייתי מצד האב, בנסיבות המקרה זנן איני סבורה כי מן הראוי והנכון להסיק
 15 מכך שהכנסותיו גבוהות בהרבה מאלו אשר נטענו על ידו בחקירתו הנגדית, ואלו טעמי לכך:
 16 ראשית, לו ביקש האב לצייר תמונה על פיה הכנסותיו נמוכות במיוחד, יכול היה האב לטעון
 17 להכנסות המופיעות באסמכתאות אותן צירף, בהן כזכור עולה כי הכנסתו עומדת על סך
 18 ממוצע של 4,657 ₪, אך האב דווקא הצהיר בחקירתו הנגדית כי הכנסותיו גבוהות יותר, ויש
 19 בכך כדי להקנות נופך של אמיונות לגרסתו. שנית, האב מתגורר בדירה בת 31 מ"ר, בת 2
 20 חדרים בלבד, כך שכאשר הקטינים שוהים בחזקתו הם ישנים בחדר השינה והאב ישן על גבי
 21 הספה הנפתחת בסלון (ס' 18 לתצהיר עדותו הראשית וכן תסקיר הסעד מיום 29.4.15), ואיני
 22 סבורה כי האב היה נוהג כך במשך תקופה כה ארוכה רק בכדי לחמוק מתשלום מזונות גבוה.
 23 שלישית, כפי שצוין גם בהתייחס לאם, הצדדים התגוררו בבית מגורים אשר היא התייחסה
 24 אליו כאל "זבל" ש-"עומד להתפרק" (ר' לעיל), כך שאני מתקשה להאמין לטענותיה של האם,
 25 לפיהן "הכנסותיו הינו למעלה מ-15,000 ₪ לחודש נטו" (ס' 22 לתצהיר עדותה הראשית).
 26 רביעית, האב אף צירף ראיות בדבר חובותיו, ובכלל זה: הסדר תשלומים למול המוסד
 27 לביטוח לאומי, הימנו עולה כי חובו של האב עמד על סך של 1,897 ₪ (נ/ לתצהיר עדותו
 28 הראשית); דו"ח תיקים לחייב מאת לשכת הוצאה לפועל, לפיו נכון ליום 10.3.16 מסתכמים
 29 חובותיו של האב בסך של 19,811 ₪, מתוכם סך של 6,667 ₪ בגין מזונותיהם של הקטינים
 30 וסך של 13,144 ₪ בגין פסק דין כספי לצד גי' (נ/ לתצהיר עדותו הראשית); אסמכתא לפיה
 31 על שני רכבים השייכים לאב רובצים עיקולים (נ/ לתצהיר עדותו הראשית); הומצא לבנק
 32 אגוד בו מתנהל חשבון ע"ש האב צו עיקול על של 2,402 ₪ (נ/ לתצהיר עדותו הראשית); וכן
 33 לאב דו"חות חנייה, כאשר בהתאם למכתב מיום 11.4.16 הופחת חובו של האב לעיריית

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 18324-08-14

- 1 לסך כולל של 10,000 ₪, ובנוסף נראה כי לאב דו"חות חנייה לעיריית תל אביב (נ/7)
2 לתצהיר עדותו הראשית של האב.
- 3 41. כן לא מצאתי שהאם ביססה את טענותיה מהן היא מבקשת ללמוד על גובה הכנסותיו של
4 האב, ואפרט:
- 5 41.1 האם טענה כי: "ממסמכי הבנק שצורפו לתצהירו של הנתבע עולה, כי הנתבע
6 הפקיד סכומי כסף רבים, העולים על הצהרותיו בפועל..." (סי' 26 לסיכומיה), אלא
7 שהטענה הועלתה בעלמא ונראה שלא בכדי, שכן בחינת תדפיס העו"ש של העסק אשר
8 צורף (נ/11) מעלה כי אין בטענה זו כלל ועיקר.
- 9 41.2 עוד טענה האם כי "הפקדות מזומן לא נראות בחשבון וככל הנראה כלל לא מוצהרות
10 במסגרת הכנסות הנתבע" (סי' 26 לסיכומיה), אלא שדווקא כן ניתן למצוא הפקדות
11 של מזומנים בחשבוננו העסקי של האב, וכך הופקדו הסכומים הבאים במזומן: ביום
12 1,200 2.3.14 ₪; ביום 1,080 7.3.14 ₪; ביום 443 7.4.14 ₪ ו-100 ₪ נוספים; ביום
13 1,400 12.5.14 ₪; ביום 900 3.6.14 ₪; ביום 640 9.6.14 ₪; ביום 700 1.7.14 ₪; ביום
14 1,200 8.7.14 ₪; ביום 900 4.8.14 ₪; ביום 1,700 8.8.14 ₪, וכן הלאה.
- 15 41.3 אכן, בחודש ינואר 2014 הפקיד האב סכומים רבים לחשבון הבנק העסקי
16 המסתכמים בסך של 17,226 ₪ כטענת האם (סי' 28 לסיכומיה), אך מגד קיימים
17 חודשים אחרים בהם כלל לא מופיעות הפקדות. האב הצחיר כי בחירתו עצמאית
18 בתחום ההובלות הכנסותיו אינן קבועות, אלא משתנות מדי חודש, כך שאין בממצא
19 זה כדי לסתור את דבריו.
- 20 41.4 כמו כן, אף טענת האם לפיה לא ייתכן כי מתוך הסכום אותו טוען האב שהוא מרוויח
21 הוא משלם דמי שכירות בסך של 2,700 ₪; מזונות הקטינים; הוצאותיהם כאשר הם
22 שוהים אצלו ואת הוצאותיו שלו (סי' 27 לסיכומיה) אינה יכולה ללמדנו כי הכנסתו
23 של האב גבוהה מהנטען על ידו, שכן בד בבד לכך הצחיר האב כי הוא עשה שימוש
24 בכסף אשר התקבל בידיו ממכירת חלקו בבית למימון הוצאותיו (נעמ' 19, ש' 8-9 ושי
25 23-25 לפרוט') וכן לאב חובות (ר' לעיל). בקשר לכך אף יוער, כי בחוזה השכירות
26 אותו צירף האב (נ/1 לתצהיר עדותו הראשית) מופיע כי דמי השכירות עומדים על סך
27 של 2,000 ₪ לחודש בלבד, ולא 2,700 ₪ כפי שנכתב בתצהיר עדותו הראשית, אלא
28 שהאב לא נחקר על כך.
- 29 41.5 זאת ועוד, אף הטענה שקודם להליכים המשפטיים שילם האב לידי האם סך של
30 4,300 ₪ לחודש (סי' 5 לסיכומיה) אינה מסייעת, שכן הסברו של האב בחקירתו, לפיו:
31 "שילמתי בהתחלה. רציתי להתפטר ממנה כי היא התחילה להרים ידיים, הרימה

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 18324-08-14

- 1 ידיים על הילדים. רציתי רק לברוח ממנה, השתדלתי לצאת מהבית, היא עשתה לי
 2 נזקים בפנים, היא התחילה להשתולל גם כלפי הילדים. עזבתי עם חולצה את הבית.
 3 ועוד היא הביאה לי משטרה כמה פעם" (עמ' 23, ש' 29-25 לפרוט') אינו בלתי מתקבל
 4 על הדעת, ויזכר כי בתחילה התגורר האב אצל אחיו כך שהיו בידיו כספים פנויים
 5 מעבר לאלו שבידו כיום. כן איני סבורה שיש לוקוף לחובת האב כי שילם בתחילה
 6 בהסכמה כספים עבור מזונותיהם של הקטינים, שכן אחרת יימצא תמריץ שלילי לכל
 7 אב להגיע להסכמות ראשוניות בנוגע למזונות קטינים בהיעדר הליך משפטי.
- 8 41.6 ולבסוף, אני סבורה כי מן הראוי להדגיש את נסיבותיו הייחודיות של המקרה דנן,
 9 בגדרן בעוד שהאם הינה בת כ-38 שנים וכשירה לעבוד במשך שנים רבות, האב הינו
 10 בן כ-63 שנים ועבודתו בתחום ההובלות מצריכה כוח פיזי בלתי מבוטל (ר' עמ' 20,
 11 ש' 29-28 לפרוט', שם השיב האב כי עצמו "סוחב על הגבי", תוך שמוזנותיהם של
 12 הקטינים נפסקים לטווח של שנים רבות מהיום והאב יאלץ לשלם גם לאחר הגיעו
 13 לגיל הפרישה.
- 14 42. בד בבד לאמור, אבהיר, כי לא חמק מעיני שבעוד שהאב טוען כי הוא "נלחם מלחמת הישרדות
 15 יומיומית מאז הפירוד מהתובעת ואף נאלץ לפרק זמן להתגורר בבית אחיו – על מנת שלא
 16 יהפוך לדייר רחוב..." (ס' 6 לסיכומיה), הוא נשאל בחקירתו הנגדית "בשנה וחצי אחרונות –
 17 כמה פעמים טסת לחו"ל?", והשיב: "בין פעמיים לשלוש. בשנתיים האחרונות נסעתי איתה
 18 לטורקיה. שילמתי הכל. שנתיים בדיוק לפני שנמרדנו היא נסעה איתי עם לטורקיה,
 19 טיילנו. אחרי זה נסעתי לאיסטנבול וקמריסני" (עמ' 21, ש' 9-6 לפרוט', ההדגשות שלי –
 20 ו.ש.פ.). משמצבו הכלכלי של האב אפשר לו לנסוע לחו"ל, נראה כי בסיכומיו תואר מצבו
 21 בגזמא ואין צורך להכביר על כך במילים.
- 22 43. לא זו אף זו, בחקירתו הנגדית של האב עלו הדברים הבאים:
 23 "ש. כמה שעות ביום אתה עובד?
 24 ת. לאחרונה אני כמעט לא עובד. אני כל היום מסתובב
 25 ...
 26 ש. כמה הובלות ביום יש לך?
 27 ת. כל יום אין לי. בקושי פעם בשבוע.
 28 ש. בחצי שנה אחורה כמה הובלות ביום היית עושה?
 29 ת. לא כל יום. אין לי עבודה. הכי הרבה הובלה אחת בשבוע".
- 30 (עמ' 20, ש' 21-14 לפרוט').

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 18324-08-14

- 1 מדבריו אלו של האב עולה כי גם הוא, בדומה לאם, יכול להגדיל את הכנסותיו, זאת במקום
2 "להסתובב כל היום" (כלשונו).
- 3 44. לסיכום האמור לעיל, בשים לב לכך שמחד – טענות האב בנוגע להכנסותיו לוקות בחוסר
4 עקביות מסוים, קיים חוסר ראייתי מטעמו וכן התרשמתי כי ביכולת האב להגדיל את
5 הכנסתו, ומאידך – נוכח התרשמותי ממצבו הכלכלי של האב ואף לאור גילו של האב אשר
6 אינו רחוק מגיל הפרישה, אני מעמידה את פוטנציאל השתכרותו של האב לצורך פסיקת
7 מזונותיהם של הקטינים על סך הגבוה במעט מהסכום הגבוה מבין השניים בו נקב בישיבת
8 החוכחות (6,000 ₪) – סך של 7,000 ₪ לחודש.
- 9 45. אשר לטענותיה של האם בדבר רכושו הנוסף של האב, לא מצאתי כי הדברים הוכחו כדבעי:
- 10 45.1 לעניין הרכבים – אשר למשאית משנת 2000, לטענת האב זו מושבתת ואף רובץ עליה
11 עיקול (ס' 19 לתצהיר עדותו הראשית ועמ' 19, ט' 30-32 לפרוט'), ולעניין המשאית
12 משנת 2005 המשמשת את האב לעבודתו בתחום ההובלות, הרי שאיני סבורה כי מן
13 הראוי לקחת אותה בחשבון בעת פסיקת מזונותיהם של הקטינים, שכן בלעדיה לא
14 יישבר מטה לחמו של האב ויכולתו לשלם את מזונות הקטינים.
- 15 45.2 לעניין הכספים שקיבל האב ממכירת הדירה שהייתה בבעלתו – כזכור, האב טען
16 שעשה שימוש בכספים אלו הן לצורך מימון המחיייה השוטפת והן לצורך רכישת
17 המשאית אשר משמשת אותו לעבודתו, ואכן האם לא הוכיחה כי כספים אלו מצויים
18 בידי האב כיום.
- 19 45.3 כן לא הוכח כי לאב רכוש נוסף כלשהו אשר יש בו כדי לסייע בתשלום מזונותיהם של
20 הקטינים.
- 21 צרכי הקטינים:
- 22 כללי:
- 23 46. כאמור, עסקינן בשני קטינים: הבן, אשר הינו כיום בן כשמונה שנים ושבעה חודשים,
24 והבן, אשר הינו כיום בן חמש שנים ואחד עשר חודשים.
- 25 47. כפי שכבר צוין בהחלטתי מיום 1.6.15 בעניין מזונותיהם הזמניים של הקטינים, בכתב
26 התביעה לא הבחינה האם בין צרכיהם ההכרחיים של הקטינים, אשר החיוב בהם בהתאם
27 להלכה המשפטית המפורטת לעיל חל על האב בלבד, לבין צרכיהם מדין צדקה, אשר החיוב
28 בהם חל על שני ההורים, בהתאם ליכולתם הכלכלית. עוד צוין כבר בהחלטתי הנ"ל כי האם

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 18324-08-14

- 1 כללה בגדר הוצאות המדור את הוצאות המזון והכלכלה, וכן לא הביאה אסמכתאות לתמיכה
2 בטענותיה בדבר מרבית צרכי הקטינים (ר' בס' 38 להחלטה).
- 3 .48 וכך פירטה האם את הדברים בכתב התביעה (ס' 21): פירוט ההוצאות החודשיות בניין החוקת
4 המדור וכו' הוצאות מחייב: מזון וכלכלה – 3,000 ₪; שכירות – 4,500 ₪; כבלים ואינטרנט
5 – 270 ₪; גז-בלון – 120 ₪; ארנונה ומים – 500 ₪; חשמל – 600 ₪; סה"כ – 8,990 ₪; צרכני
6 של הבן: חלקו יחסי בהוצאות מדור – 1,798 ₪; חוגים – 300 ₪; ביגוד והנעלה – 300
7 ₪; הוצאות רפואיות – 100 ₪; סה"כ – 2,498 ₪; צרכני של הבן: חלקו יחסי
8 בהוצאות מדור – 1,798 ₪; חוגים – 300 ₪; ביגוד והנעלה – 300 ₪; הוצאות רפואיות – 100
9 ₪; סה"כ – 2,498 ₪.
- 10 .49 ובתצהיר עדותה הראשית של האם הדברים היו בלתי מפורטים עוד יותר, וכך תיארה שם
11 האם את צרכי הקטינים:
- 12 "13. כיום אני והילדים בן זוגי מתגוררים בדירה בעיר כאשר השכירות הינה
13 בשיעור של 7500 ₪...".
- 14 .14 בנוסף לשכ"ד הנני משלמת דמי ניהול במושכר סך של 1400 ₪, חשמל 750 ₪
15 לחודש, ארנונה עירונית 500 ₪ ומים כ-300 ₪ דמי כלכלה חודשים כ-5000 ₪;
16 אדגיש כי אין בידי את קבלות מציגות תשלום בגין הכבלים אולם תשלום זה מבוצע
17 באמצעות כרטיס אשראי אשר עותק תדפיס האשראי אף הוא מצ"ב".
- 18 .50 ובמהלך חקירתה הנגדית אי-הבהירות גברה, שכן תחילה נשאלה האם "אז ה-5000 ₪ זה גם
19 עבור הבן זוג שלך?" והשיבה: "לא" (עמ' 9, ש' 29-28 לפרוט'), אך בהמשך נשאלה על ידי בית
20 המשפט: "מה זה 5000 ₪ דמי כלכלה!", והשיבה: "זה כולל גם את בן הזוג. הילדים שלו לא
21 גרים איתנו הם מגיעים רק בשבתות" (עמ' 10, ש' 10-9 לפרוט').
- 22 .51 ובסיכומיה עתרה האם לחייב את הנתבע בדמי מזונותיהם של הקטינים בהתאם לפירוט
23 שבכתב התביעה.
- 24 .52 לא נותר אלא לחצר על כך שחרף שהדברים הובהרו באופן שאינו משתמע לשתי פנים
25 בהחלטתי מיום 1.6.15 בחרה האם שלא לפרט את צרכי הקטינים כדין. משוזה מצב הדברים,
26 לא נותרה בידי ברירה אלא לפסוק את מזונותיהם של הקטינים בהתאם לנתונים החלקיים
27 אשר נפרשו לפני במסגרת ההליך, כל זאת כפי שיפורט להלן.
- 28

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 18324-08-14

- 1 צרכיהם ההכרחיים של הקטינים:
- 2 53. כפי שצינתי לעיל, הפסיקה קבעה כי צרכיו ההכרחיים של קטין שאינם דורשים ראיות
3 מפורטות אשר מצויים בידיעה כללית שיפורטית, עומדים כיום על סכום של 1,300-1,400 ₪
4 לחודש, ללא מדור והוצאות מדור. כן קבעה הפסיקה, כי אין לפסוק את צרכי הקטינים
5 כמכפלה של מספרם, בבחינת "נר לאחד נר למאה" (ר' ע"א 552/87 נרד נ' נרד, פ"ד מב (3)
6 .600-601, 599).
- 7 54. בעניינינו, לא התרשמתי כי רמת חייהם הקטינים עת חיו הצדדים יחדיו הייתה גבוהה במיוחד,
8 ושוב אפנה לדברי האם בנוגע לבית המגורים כפי שפורטו לעיל. כך גם בחינת פירוט כרטיס
9 האשראי אותו צירפה האם (ת/6 לתצהיר עדותה הראשית) אינה מביאני למסקנה אחרת, שכן
10 ממוצע הוצאותיה בין החודשים פברואר 2015 ועד ינואר 2016 עמדו על סך ממוצע של 5,616
11 ₪ לחודש ולפי הפירוט חבא: ינואר 2016 – 953 ₪; דצמבר 2015 – 4,699 ₪; נובמבר 2015 –
12 493 ₪; אוקטובר 2015 – 10,290 ₪; ספטמבר 2015 – 3,063 ₪; אוגוסט 2015 – 3,610 ₪;
13 יולי 2015 – 1,140 ₪; יוני 2015 – 6,199 ₪; מאי 2015 – 2,282 ₪; אפריל 2015 – 3,965 ₪;
14 מרץ 2015 – 4,348 ₪; פברואר 2015 – 5,763 ₪), תוך שהיא אינה מושכת סכומים גבוהים
15 במזומן מדי חודש מחשבון הבנק (ת/3 לתצהיר עדותה הראשית). כן ניכר שהאם אינה מבצעת
16 רכישות בכמות גבוהה ואלו שהיא כן מבצעת נעשות בחנויות ומסעדות המצביעות על אורח
17 חיים ממוצע וסטנדרטי לחלוטין לפי ניסיון בית המשפט (תמנון; מקדונלדס; H&M; H&O;
18 שילב ועוד).
- 19 55. בסיכומי טען האב כי "בהתאם להלכות, כפי שנפסקו בבתי המשפט, דמי מזונות נאמדים
20 ע"ס 1,400 ₪ בעבור ילד ראשון ובעבור ילד שני דמי המזונות נאמדים ע"ס 1,100 ₪ ...
21 דהיינו 2,500 ₪ בעבור שני ילדים" (ס' 28). לאור דבריו אלו של האב ובהתאם להתרשמותי
22 מרמת חייהם של הצדדים והקטינים, אני מעמידה את צרכיהם ההכרחיים של הקטינים
23 בהתאם, קרי על סך של 1,250 ₪ לחודש לכל קטין, וסך של 2,500 ₪ לחודש עבור שניהם.
- 24 צרכי הקטינים מדין צדקה:
- 25 56. בעניינינו עתרה האם לחייב את האב בחוגים; מחצית מהוצאות החינוך והוצאות הבריאות
26 החריגות (ס' 21 לתביעה). בסיכומי, הביע האב הסכמתו לשלם "הוצאות חריגות שישולמו
27 בחלקים שווים עם התובעת... מחצית הוצאות רפואיות חריגות, מחצית חוג עירוני אחד וללא
28 צהרון, נוכח הצהרתה שאינה עובדת, או עובדת מהבית" (ס' 51).
- 29 57. בנוגע לחוג, אני אכן סבורה כי מצבו הכלכלי של האב אינו מאפשר לו להשתתף בתשלום מעבר
30 לתעריף של חוג עירוני, כפי הסכמתו וכפי הנהוג גם בפסיקות בית המשפט. ובנוגע לצהרונים,

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 18324-08-14

- 1 בכל הכבוד, אין מקום לחורות שהקטינים לא ישתתפו בצהרונים כטענת האב, זאת הן מאחר
2 ובמסגרת פסק הדין נלקחה בחשבון יכולתה הכלכלית הפוטנציאלית של האם והן מאחר ולו
3 הקטינים לא היו משתתפים בצהרונים הרי שיתכן והאב היה מחויב בדמי טיפול, ואף בצדק
4 ציינה האם כי גם האב "נהנה" מהצהרונים כאשר הקטינים שוהים אצלו (עמ' 14, ש' 18-19
5 לפרוט').
- 6 58. על כן, אני מורה כי הצדדים יצאו בהוצאותיהם החינוך והוצאות הבריאות החרוגות בחלקים
7 שונים ביניהם, כפי שיפורט בסיפא פסק הדין.
- 8 **המדור**
- 9 59. כאמור, במהלך חזיתם המשותפים של הצדדים ולעת הגשת התביעה התגוררו האם והקטינים
10 בבית המגורים אשר כלל 3 חדרים ודמי השכירות עברו עמדו על סך של 4,500 ₪ לחודש.
- 11 60. וכיום, האם והקטינים מתגוררים יחד עם בן זוגה של האם בדירה בת 4.5 חדרים בפרויקט
12 "צמרות" ; ודמי השכירות עבורה עומדים על סך של 7,500 ₪ לחודש (חוצה השכירות
13 מיום 8.7.15 צורף כ-4 לתצהיר עדותה הראשית של האם). האם הצהירה כי דמי השכירות
14 בגין המדור הנוכחי מחולקים שווה בשווה בינה לבין בן זוגה (ש' 16 לתצהיר עדותה הראשית
15 וכן המסמך אשר צורף כ-7/7 לו), ומכאן יוצא כי לטענתה כיום התשלום שעליה לשלם עבור
16 המדור עומד על סך של 3,750 ₪ לחודש.
- 17 61. נוכח טענותיו הרבות של האב בעניין זה אבחיר כבר עתה, כי אכן התרשמתי שהאם "סדרגה"
18 את המדור, והיא אישרה בחקירתה הנגדית שמדובר ב"יוקרה", הכוללת בריכת שחייה
19 וחדר כושר (עמ' 8, ש' 19-24 ועמ' 9, ש' 6-7 לפרוט'). עם זאת, הואיל ובן-זוגה של האם נושא
20 במחצית מהוצאות המדור והחזקתו, יוצא כי בעוד שבעבר עלות בית המגורים עמדה על סך
21 של 4,500 ₪ לחודש והוצאות החזקתו החודשיות הועמדו בהחלטתי מיום 1.6.15 על סך של
22 765.5 ₪ לחודש, קרי סך כולל של 5,265.5 ₪ לחודש, הרי שעתה מצאתי כי חלקה של האם
23 בעלות המדור הנוכחי עומד על סך של 3,750 ₪ לחודש וחלקה בהוצאות המדור החודשיות על
24 סך של 915 ₪, קרי סך כולל של 4,665 ₪ לחודש. מכאן, כי מעברה של האם והקטינים
25 להתגורר יחד עם בן זוגה של האם בדירה הנוכחית לא הביא לעלייה בתשלום הוצאות המדור
26 והחזקתו, בבחינת "זה נהנה וזה אינו חסר", ואיני מוצאת שיש מקום להלין על כך מצד האב.
- 27 62. אשר להפעלת עסקה של האם מתוך בית המגורים, האם העידה כי "יש לי חדר שמיועד לזה"
28 (עמ' 5, ש' 26 לפרוט'). נתון זה יש לקחת בחשבון בעת פסיקת מזונותיהם של הקטינים, שכן
29 בצדק טוען האב שאי זה ראוי שהוא יחויב לשלם מדור בהתאם לדירה גדולה יותר ממנה

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 18324-08-14

- 1 מפעילה האם את עסק הקוסמטיקה. על כן, אני מורה על הפחתה של 500 ₪ מתוך דמי המדור
2 בגין הפעלת העסק.
- 3 אשר לבנו זוגה של האם, משאירה האם כי הוא נושא ישירות במחצית מדמי השכירות, ברי
4 שאין מקום לבצע הפחתה נוספת.
- 5 לאור האמור לעיל ולאחר התחשבות בכך שהאם מפעילה את עסקה מתוך דירת המגורים אני
6 מעמידה את דמי המדור לצורך פסיקת מזונותיהם של הקטינים על סך של 3,250 ₪ לחודש.
- 7 הוצאות החזקת המדור:
- 8 לאחר עיון באסמכתאות אותן צירפה האם ביחס להוצאות החזקת המדור הנוכחי (ת/5
9 לתצחיר עדותה הראשית) אני מוצאת כי יש להעמיד את הוצאות החזקת המדור על סך של
10 1,830 ₪ לחודש, מתוכם משלמת האם מחצית, קרי סך של 915 ₪ לחודש, ובן-זוגה משלם
11 את המחצית השנייה. ולהלן פירוט ההוצאות: דמי ניהול – בצדק טוען האב כי האם לא צירפה
12 אסמכתא בגין דמי הניהול של הדירה (ר' הטבלה בעמ' 4 לסיכומיו). עם זאת, האם נעמדה
13 איתנה בחקירתה על כך שקיימת הוצאה כאמור (עמ' 9, שי' 20-21, עמ' 10 שי' 11-12, עמ' 11,
14 שי' 28-32) ולא עתרה לחיוב אחר בגין רכיב של "ועד בית". בנסיבות אלו ובשים לב לכך
15 שמדובר במגורים בבית דירות הכולל בריכת שחייה (ממנה נהנים גם הקטינים, זאת בהתאם
16 לטענות שני הצדדים) וחדר כושר, איני יכולה להתעלם מכך שבוודאי קיימת הוצאה כזו
17 במועל, אך משלא צורפה אסמכתא מתאימה אני מעמידה רכיב זה על סך של 400 ₪ לחודש
18 בלבד; חשמל – צורפו קבלות המתאימות לטענת האם, ושמכך אני מעמידה רכיב זה על סך
19 של 750 ₪ לחודש; ארנונה – צורפה קבלה המתאימה לטענת האם, ומשכך אני מעמידה רכיב
20 זה על סך של 500 ₪ לחודש; גזים – צורפה קבלת אחת על סך של 367 ₪ לחודשיים, ומשכך
21 אני מעמידה רכיב זה על סך של 180 ₪ לחודש; באשר להוצאת בגין כבלים – מדובר ברכיב
22 מדין צדקה אשר הן נוכח הפערים ביכולת הכלכלית של הצדדים (ר' לעיל) והן נוכח חלוקת
23 זמני השחייה (ר' בהמשך) איני מוצאת שיש לכלול בהוצאות החזקת המדור.
- 24 אשר לטענת האב לפיה יש לקחת בחשבון את האפשרות העומדת לרשות האם לנכות מס
25 לטובת העסק המתנהל בביתה (ר' בין היתר בסי' 32 לסיכומיו), טענה זו הועלתה לראשונה
26 בסיכומיו מבלי שהאם נחקרה אודותיה או ניתנה לה האפשרות להגיב על הדברים, ומטעם
27 זה בלבד לא ניתן לקבלה.
- 28
- 29

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 18324-08-14

- 1 **חיוב האב במזונות הקטינים בשים לב לחלוקת זמני השהייה:**
- 2 **67. בעניין צרכיהם של הקטינים**, מורה ההלכה הפסוקה, כי במקרים מתאימים יש להביא
 3 בחשבון כי אב נושא בחלק מצרכיהם של הילדים – עת הילדים שוהים אצלו – באופן ישיר.
 4 חלוקה כזו נקבעת במצבים של משמורת משותפת וחלוקת זמנים שווה, ואולם, גם במקרים
 5 אלה קיימת חוסר אחידות בפסיקה לגבי שיעור ההפחתה והרכיבים שיופחתו (ר' בע"מ
 6 318/05 פלוני נ' פלונית (פורסם במאגרים, 30.1.06) – 25%; עמ"ש (מרכז) 25027-02-14 ל.ר.
 7 נ' ד.ר. (פורסם במאגרים, 6.1.15) – 50%; עמ"ש 1180-0514 א.א. נ' מ.א. (פורסם במאגרים,
 8 26.3.15) – 50%).
- 9 **68. בעמ"ש 1180-05-14 א.א. נ' מ.א.** (פורסם במאגרים המשפטיים, 26.3.15) קבע כב' השופט ש.
 10 שוחט, בעמ" 19, כי:
- 11 **"זמני השהות של האב עם ילדיו, שהמשמורת עליהם נמסרה לאם, אמורים**
 12 **להילקח בחשבון עת מחייבים אותו במזונותיהם. בזמן שהותם עמו הוא נושא**
 13 **ישירות במזונותיהם ובסיפוק צרכי מדורם. כשהילדים שוהים עם האב פעמיים**
 14 **בשבוע ללא לינה או עם לינה וכל סוף שבוע שני, קצר או ארוך, גם אז יש לקחת**
 15 **בחשבון, במסגרת חיובו במזונות, את העובדה כי במהלך פרקי זמן אלה הוא**
 16 **נושא ישירות במזונותיהם..."**
- 17 **69. בעניינינו**, כאמור, ביום 31.12.15 ניתן בהסכמת הצדדים פסק הדין בתביעות המשמורת, בו
 18 נקבע כי הקטינים יהיו באחריותם ההורית המשותפת של הצדדים, וכי חלוקת זמני השהייה
 19 תהא כך שבמהלך השבוע שוהים הקטינים אצל האם בימים א', ג' ו-ה', מתום המסגרת
 20 החינוכית ועד למחרת, ואצל האב הם שוהים בימים ב' ו-ד', מתום המסגרת החינוכית ועד
 21 למחרת. כן שוהים הקטינים אצל האב בכל סוף שבוע שני, מתוך המסגרת החינוכית ביום ו'
 22 ועד להשבתם לבית האם במוצאי שבת בשעה 20:00. על פי חישוב זה, חלוקת זמני השהייה
 23 של ההורים עם הקטינים הינם: כ- 60% מהזמן אצל האם וכ- 40% אצל האב.
- 24 **70. בקשר לכך**, לא נעלמו מעיני טענותיה הרבות של האם בדבר אי-קיום חלוקת זמני השהייה על
 25 ידי האב ומטעם זה אף הגישה האם בקשה על פי פקודת ביזיון בית המשפט, אך לא רק
 26 שמחקירתה הנגדית של האם התרשמתי שגם לגישתה הסדרי הראייה מתקיימים, אף אם לא
 27 בשעות והימים המדויקים אשר נקבעו, ור' דבריה בעניין, לפיהם: **"אם הוא לא לוקח בימים**
 28 **הקבועים הוא לוקח בימים אחרים"** ו-"**יכול לקרות מצב שהוא לא לוקח אותם שבוע. אבל**
 29 **הוא לא לוקח אקסטרא. נגיד אם הוא לא לקח חודש אז הוא לוקח אותם יומיים ברצף. אבל**
 30 **זה לא טוב לילדים"** (עמ' 7, ש' 26-23 לפרוט') אלא שיודגש כי הבקשה לפי פקודת ביזיון בית
 31 המשפט קבועה לשמיעת הוכחות בדיון העתיד להתקיים ביום 7.12.16 ועל הדברים להתברר
 32 שם.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 18324-08-14

71. למעלה מכך, בנידון האם אישרה בחקירתה הנגדית כי האב רכש לקטינים פלאפונים; בניגוד; 1
 נעלי כדורגל ולפעמים נעל "רגילה" (כלשונה) וכן מתנות לימי הולדת כאשר הקטינים שוהים 2
 אצלו (נמ"ש 7, ש' 13-14, עמ' 15, ש' 8-6 לפרוט"ו), כך שהאב אכן נושא ישירות בהוצאותיהם של 3
 הקטינים כאשר הם שוהים אצלו, ויש ליתן לכך ביטוי בחיובו במזונותיהם. 4
72. ואדגיש, כי אני מוצאת שנסיבותיו הייחודיות של המקרה דן – בגדרן קיימים בין הצדדים 5
 פערים הן בגילאים והן ביכולתם הכלכלית וזאת לטובתה של האם, תוך שיכולתו הכלכלית 6
 של האב אינה מן הגבוהות ולאחר תשלום המזונות יוותר בידו סכום המאפשר את קיומו אך 7
 לא ברונחה רבה (ר' בהמשך), כך שכל השתה של חיוב כספי על האב גורעת מיכולתו להקדיש 8
 את זמנו לילדיו הקטינים, ומחייבת אותו למצוא אמצעים לעמוד בתשלומים הרבוצים 9
 לפתחו, ובשים לב לכך שעסקינן באב אשר תואר בתסקיר הסעד מיום 29.4.15 באופן הבא: 10
 "מאיוסף המידע עולה כי האב היה הורה נוכח ומשמעותי בגידולם" (נמ"ש 3) וכן "האם ציינה 11
 כי בשנים בהם חיו יחד, האב היה שתף מלא בגידולם של הילדים, שהה עימם שעות רבות 12
 שיחק עמם והנעים את שהותם, ויתרה מזאת, הוא זה שבעיקר סיפק לילדים חום" (נמ"ש 4) 13
 – מצדיקות באופן מיוחד התחשבות בחלוקת זמני השהייה והכרה בהוצאות אשר נושא בהן 14
 האב ישירות לעת שהקטינים שוהים אצלו, וזאת על מנת לאפשר, לעודד ולחזק את הקשר בין 15
 האב לבין הקטינים. 16
73. לאור האמור, אני סבורה כי יש מקום להפחתת בסך של 30% מחיובו של האב במזונותיהם 17
 של הקטינים, כך שהאב ישלם לידי האם סך של 875 ₪ לחודש לצרכיו ההכרחיים של כל 18
 קטין, קרי סך של 1,750 ₪ לחודש עבור שניהם. 19
74. אף בעניין המדור והוצאות החזקתו, קיימות בפסיקה גישות שונות לגבי שיעור החיוב 20
 במשמורת משותפת: הוצאה שאינה תלויה שהות של הילדים ואינן מוחתתת למחצית רק בשל 21
 העובדה שהקטין נמצא במשמורת משותפת (בע"מ 318/05 הנ"ל); גריעה של 25% מחיוב 22
 במזונות רגיל כ"נקודת פתיחה" ולעתים הנסיבות יצדיקו הפחתה משמעותית יותר עד כדי 23
 50% (נמ"ש 14-01-50603); גריעה של 50% שכן "חבותו המוחלטת של אב לשאת בהוצאות 24
 הדיור והמדור של ילדיו הקטינים עד גיל 15 הינה למדור אחד... את חובתו הוא ממלא 25
 כשהוא נושא בעלות דיור ומדורם לתקפה שהם אצל האם (מחצית) ולתקופה שהם אצלו 26
 (מחצית). העלות הנוספת שנוצרת בשל המשמורת המשותפת, בגין מחצית החודש שהקטין 27
 לא נמצא אצל האם אלא אצל האב, איננה צורך הכרחי ואת הנשיאה בה יש לעשות על פי 28
 דיני הצדקה" (נמ"ש 14-05-1180 הנ"ל). 29
75. בענייננו, בנסיבות בהן הקטינים שוהים אצל האב כ-40% מהזמן, לאור הפערים המתוארים 30
 בין הצדדים, נוכח חובתו של האב להשתתף במדור עבור הקטינים ובשים לב לכך שכבר בוצעה 31

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 18324-08-14

- 1 הפחתה מהוצאות המדור בגין העסק של האם וכן הואיל והאם חולקת את המדור עם בן-זוגה
 2 כך שהוצאות המדור והחזקתו אינן גבוהות אף ביחס למדור הקודם – אני סבורה כי מן הראוי
 3 להורות על הפחתה של 25% מהוצאות המדור והחזקתו, כך שעלות המדור תעמוד על סך של
 4 2,435 ₪ לחודש (במקום 3,250 ₪), ובגין חלקם של הקטינים על האב לשלם לידי האם 40%,
 5 קרי סך של 975 ₪ לחודש, והוצאות החזקת המדור תעמודנה על סך של 686 ₪ לחודש
 6 (במקום 915 ₪), ובגין חלקם של הקטינים על האב לשלם לידי האם לשלם 40%, קרי סך של
 7 275 ₪ לחודש.
- 8 **לסיכום המקובץ לעיל**, על האב לשלם לידי האם 3,000 ₪ לחודש, מתוכם סך של 875 ₪
 9 לחודש בגין צרכי ההכרחיים של כל קטין, קרי סך של 1,750 ₪ לשניהם; סך של 975 ₪
 10 לחודש בגין המדור וסך של 275 ₪ לחודש בגין הוצאות החזקת המדור, בצירוף מחצית
 11 מהוצאות החינוך והוצאות הבריאות החריגות. מכאן, כי מתוך מוטנציאל הכנסתו של האב
 12 בסך של 7,000 ₪ לחודש, יוותר בידי האב סך של 4,000 ₪ לחודש. בסכום זה יש כדי לאפשר
 13 את קיומו של האב וצרכי הקטינים כאשר הם שוהים עימו.
- 14 **בסיפא הדברים, אתייחס למועד החיוב במזונות והשבת מזונות אשר נגבו ביתר**: כפי שצינתי
 15 בהחלטתי מיום 1.6.15 בעניין מזונותיהם הזמניים של הקטינים, הלכה היא שסכומי מזונות
 16 שנאכלו לא יושבו, ככל שעלול חזר לפגוע בקטינים וככל שהמזונות כבר נגבו.
- 17 בנידון, קיים קושי לקבוע באיזו מידה אכן חויב האב ביתר שכן מחד – האב טרם חויב
 18 במזונות הקטינים עבור התקופה שמיום הגשת התביעה (13.8.14) ועד ליום 30.11.14, ומאידך
 19 – הן המזונות "על חשבון" אשר נקבעו בהחלטתה של כב' השופטת א. זייטניצקי רקובר מיום
 20 7.12.14 והן המזונות אשר נקבעו בהחלטתי מיום 1.6.15 הינם גבוהים מהסכום אשר נפסק
 21 בפסק דין זה. לזאת זאת ועוד, כפי שגם ציינתי בהחלטת מיום 1.6.15, בענייננו מתווסף קושי
 22 נוסף לאמוד את מידת החיוב כ-"יתר" לאור העובדה שהתארכים בהם עברה האם להתגורר
 23 עם בן זוגה, תחילה בבית המגורים ובהמשך בדירה הנוכחית, לא הוכהרו עד תום והינם בעלי
 24 השלכה משמעותית לחיוב האב במזונות הקטינים.
- 25 עם זאת, חישוב דמי המזונות מראה כי בהשוואה לסכומים אשר נקבעו בפסק דין זה חויב
 26 האב ביתר בסך של כולל של כ-9,036 ₪, על פי החישוב הבא:
- 27 79.1 בין התקופה שמיום 1.12.14 ועד לחודש מאי 2015 (כולל) חויב האב בהתאם
 28 להחלטתה של כב' השופטת א. זייטניצקי רקובר מיום 7.12.14, בסך של 4,200 ₪
 29 לחודש, בצירוף מחצית מהוצאות החינוך. קרי בהשוואה להחלטת מיום 1.6.15
 30 בבקשה לפסיקת מזונותיהם הזמניים של הקטינים בה חויב האב בסך כולל של 3,153 ₪
 31 ₪ (המורכב מ-2,200 ₪ בגין צרכים הכרחיים; 800 ₪ בגין מדור ו-153 ₪ בגין

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 18324-08-14

- 1 הוצאות החזקתו) הוא חויב ביתר בסך של 1,047 ₪ לחודש, ובמשך תקופה של שישה
2 חודשים מדובר בסך כולל 6,282 ₪;
- 3 79.2 כן, בין הסכום אשר נקבע במסגרת החלטת המזונות הזמניים מיום 1.6.15 (סך כולל
4 של 3,153 ₪ כמפורט לעיל) לבין הסכום אשר נקבע במסגרת פסק הדין (סך כולל של
5 3,000 ₪ לחודש כמפורט לעיל), תוך שיובהר כי האם עברה להתגורר עם בן-זוגה
6 בחודש יולי 2015 כך שהסכום הנקבע במסגרת פסק דין זה הוא הרלבנטי לתקופה זו,
7 הפער הינו של 153 ₪, אשר במשך 18 חודשים מסתכמים בסך של 2,754 ₪ בהם חויב
8 האב ביתר.
- 9 80 לפיכך, באיזון הכולל בין העובדה שהאב חויב ביתר כמתואר לעיל לבין ההלכה הקובעת
10 שמזונות אשר נאכלו לא יושבו וזאת על מנת שלא לפגוע בקטינים, תוך שקיימים קושי לחשב
11 את מידת החיוב ביתר כמתואר לעיל – אני קובעת כי הסכומים אשר האב שילם ביתר ישמשו
12 כמזונותיהם של הקטינים עבור התקופה שמיום הגשת התביעה (13.8.14) ועד ליום 30.11.14,
13 כאשר בנוסף לכך על האב לתשלם לידי האם את מחצית מהוצאות החינוך והבריאות
14 החריגות עבור תקופה זו, כפי שיפורט בסיפא פסק הדין.
- 15 **סיכום:**
- 16 81 לאחר ששקלתי את כל השיקולים הרלבנטיים כאמור לעיל; הן ההלכות המשפטיות והן
17 העובדות והממצאים כפי שעלו מהראיות שהונחו לפני – אני קובעת כי האב יישא בתשלום
18 מזונות הקטינים, כדלקמן:
- 19 א. עבור התקופה שהחל מיום הגשת התביעה (13.8.14) ועד ליום 30.11.14 – על האב
20 לשלם לידי האם את מחצית מהוצאות החינוך והבריאות המפורטות בס"ק
21 ד' שלהלן – והכל כנגד הצגת קבלות. תשלום זה יבוצע ב-2 תשלומים שווים ורצופים
22 החל מתשלום המזונות עבור חודש דצמבר 2016 ויחד עמו.
- 23 ב. עבור התקופה שמיום 1.12.14 ועד 30.11.16 – תעמודנה בתוקפן ההחלטות מהימים
24 1.6.15-ו-7.12.14.
- 25 ג. החל מיום 1.12.16 (כולל) ואילך ישלם האב לידי האם למזונותיהם השוטפים של
26 הקטינים מכך מין וסוג שהוא סך של 1,750 ₪ לחודש, קרי סך של 875 ₪ לכל קטין.
27 בנוסף, ישלם האב לידי האם סך של 975 ₪ לחודש בגין חלקו במדורם של הקטינים,
28 וסך של 275 ₪ לחודש בגין חלקו בהוצאות החזקת המדור של הקטינים.
- 29 (להלן: "דמי המזונות").

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 18324-08-14

- ד. בנוסף לדמי המזונות החל מיום 1.12.16 (כולל) ישלם האב לידי האם:
- 1
- (1) מחצית צהרון עד הגיע מי מהקטינים לכיתה ג' (כולל) לפי תעריף מתנ"ס/ויצ"ו; מחצית עלות חוג אחד לכל קטין לפי תעריף עירוני או מתנ"ס; מחצית עלות מחזור אחד של קייטנה בקיץ לכל קטין לפי תעריף עירוני או מתנ"ס; מחצית משיעורי עזר לפי המלצה של מורה מחנכת או מורה מקצועית – והכל כנגד הצגת קבלות.
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- (2) מחצית מהוצאות הבריאות של הקטינים אשר אינן מכוסות על ידי סל בריאות ו/או ביטוח בריאות אחר, לרבות טיפולי שיניים, טיפולים אורתודנטיים ומשקפיים וכיו"ב – והכל כנגד הצגת קבלות.
- 7
- 8
- 9
- ה. יובהר, כי על האם לעשות מאמצים למצות את זכויותיה לקבל הנחות ו/או החזרים אל מול הגופים הרלבנטיים, וככל שיתקבלו הנחות ו/או החזרים כאמור יחושב חלקו של האב בהתאם. כן למען הסר ספק, על האם למצות את האפשרויות הקיימות במסגרת סל הבריאות ו/או ביטוח הבריאות המשלים של הקטינים.
- 10
- 11
- 12
- 13
- ו. דמי המזונות ישולמו בכל 1 לחודש (עבור אותו חודש מראש) עד שימלאו לכל אחד מהקטינים 18 שנים או עד לסיום לימודיו התיכוניים – לפי המאוחר מבין השניים.
- 14
- 15
- ז. ממועד סיום לימודיהם התיכוניים של כל אחד מהקטינים ו/או הגיעם לגיל 18 שנים (לפי המאוחר מבין השניים) ועד לסיום שירות צבאי סדיר חובה ו/או שירות לאומי ישלם האב לידי האם תשלום מזונות חודשי שיעמוד על 1/3 מדמי המזונות הנ"ל.
- 16
- 17
- 18
- ח. האב יהא רשאי לקזז סכום ששילם לאם עבור מזונות הקטינים, כנגד הצגת קבלות ו/או אסמכתאות תקפות.
- 19
- 20
- ט. הסכומים הנ"ל יהיו צמודים למדד המחירים לצרכן ויעודכנו אחת ל-3 חודשים ללא הפרשים רטרואקטיביים בין תקופה אחת לרעותה.
- 21
- 22
- י. מדד הבסיס לחישוב יהיה מדד החודש בו נפסקים דמי מזונות אלה, כפי פורסם/פורסם ב-15 לחודש השוטף אחריו והתחשיב יעשה לעומת המדד הידוע בעת עריכת תחשיב ההצמדה.
- 23
- 24
- 25
- יא. סכום שלא שולם במועדו יישא ריבית והפרשי הצמדה כחוק בין היום שנועד לתשלום לבין הפירעון בפועל.
- 26
- 27

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 18324-08-14

- 1 יב. קצבת הביטוח הלאומי המשתלמת עבור הקטינים תועבר לידי האם.
- 2 82. אשר לפסיקת הוצאות – על אף שהאב איחר בהגשת תצהיר עדותו הראשית נרי החלטתי
- 3 מיום 17.5.16; הואיל וטענותיהם של שני הצדדים נדחו בחלקן; על מנת שלא להחריף את
- 4 הסכסוך בין הצדדים ולהטיל הוצאות נוספות על מי מהם ובשים לב לכך שהאם מיוצגת על
- 5 ידי הלשכה לסיוע משפטי – איני מוצאת כי יש מקום לפסיקת הוצאות.
- 6 83. המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים.
- 7 84. תמ"ש 18324-08-14 – ייסגר.
- 8
- 9 ניתן היום, ז' חשוון תשע"ז, 08 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים.
- 10
- 11
ורד שביט פיקלשטיין, שופטת
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17